

A különböző sportszervezetek dolgozóit, valamint a sportkörök tagjait köztött április végén mozgalom indult a Népstadion építését segítő önkéntes munkákba való fokozottabb bekapcsolódás érdekében. Az elmúlt hetekben, több alkalommal, értékes munkát végeztek a sportolók, s az öt éves terv legnagyobb sportépítkezését komoly mértékben segítették. Különösen az MTSE sportsportjai végeztek értékes önkéntes munkát. Az elmúlt héten például a 43. sz. iparitanuló iskola mintegy 100 sportolója közútalékokat, kavicsot, gömbfát, valamint 50 méter távolságra 33 mázsa kötegeit vasat szállított.

A sportegyesületekben azonban általában fokozatosan ellanyhult az önkéntes munkára való mozgósítás és előfordult, hogy az előre megbeszélte napon egyáltalán nem, vagy pedig

nem az előirányzott számban vettek részt az önkéntes munkában a sportolók. A Vörös Lobogó SE például bejelentette, hogy május hetedikén 50 sportolója fog dolgozni, s csak 17 sportolót tudott mozgósítani. Az Építők SE szerdára és csütörtökre 50-50 sportolót ígért — s az építés vezetőségénél egyik nap sem jelentkeztek az építők sportolói. A Vörös Meteor SE csütörtökön 100 sportoló helyett csak 56-ot tudott munkába állítani.

Mindez azt mutatja, hogy a sportegyesületekben nem folyik megfelelő szervező munka, nem világosítják fel kellően a sportegyesületek vezetői a sportolókat, hogy önkéntes munkájuk is elősegítse Népstadionunk mielőbbi megnyitását. Mozdósításuk lelkismeretesebben, gondosabban a sportegyesületek tagjait az önkéntes munkára, mint eddig!

*„Népszava”
Nyilat 1952 V. 16*

Fiatalok önkéntes munkája a Népstadion építkezésén

— Szabadság, szaktárs! — hangzik a köszöntés egyre-másra a Népstadion építkezésének kapujában. Az Autóbuszüzem nagy órája a szomszédban pontosan félötöt mutat. A Népstadion építői befejezték a műszakot.

Szabó Zoltán, a Fáy-gimnázium testnevelési tanára a Sportcsarnok lépcsőjénél várakozik a Népstadion építkezéséhez önkéntes munkára jelentkezett fiatal sportolókra, akik jókedvűen sorra érkeznek a gyülekezőhelyre. Valamennyien a Fáy-gimnázium tanulói és egytől-egyig a Kinizsi SE-ben sportolnak. Ki a Kinizsi Sörgyárban — ennek sportköre patronálja az iskolát —, ki a Bp. Kinizsiben.

Szabó Zoltán pontos ember. Öt óra-kor maga köré gyűjti a fiatalokat és néhány mondatot intéz hozzájuk. Arról beszél, milyen jó érzés lesz majd a fiataloknak ebbe a stadionba — mint mondja: a mi stadionunkba — jönni azzal a tudattal, hogy

munkájukkal ők is hozzájárultak építéséhez.

A fiatalok a vetkőzőhelyiség felé indulnak. Gaál Sándor, a Kinizsi Sörgyár 15 éves balösszekötője, Üveges Jánossal, a középcsatárral az építkezéshez tart. Vissza-vissza nézegetnek, nem szólnak-e rájuk. Amikor látják, hogy senki sem törődik velük, a negyedik pilon mellett gyors léptekkel felszaladnak az ideiglenes falépcsőn.

Mélységes csend honol az építkezésen, a pályán. A frissen kaszált selymes gyepszőnyeg hivogatóan zöldel a két fiatal sportoló felé. Mélyről jövő sóhaj feszíti Gaál Sanyi mellét: »Ha én egyszer itt rúghatnám a labdát!« Üveges Jancsi kitalálja, mire gondol a barátja. De ahhoz az kell, hogy előbb felépüljön ez a gyönyörű stadion. Meg jobban is kell játszani, mint múlt vasárnap, amikor is 4:0-ra kikaptak a Csepeli Szikra fiataljaitól.

Odalent közben beosztották a munkát. Sódert kell készíteni a keverőhöz — ez a feladat. Tízük kezében már ott a lapát. A többinek a csillészés jut. Akinek pedig se lapát, se csille nem marad, azok a hulladékokat hordják el a pilonok közül. Itt dolgozik a két leány is: Parti Györgyi, a Kinizsi Sörgyár vívószakosztályának tagja, meg Schaller Magda, a Bp. Kinizsi futó-reménysége.

Szinte minden sportágnak van képviselője. Lukács Péter — kis mokányt, barna fiú — például olyan nyugalommal egyensúlyoz a vállán egy jókora gerendát, mintha csak delutáni sétára indulna. Nemrégien ért el második helyezést Budapest tornászabajnokságában. Ezenfelül még röplabdázik is az üzemi sportkör tartaléksapatában. És a vívókon, atlétákon, labdarúgókon, röplabdázókon kívül itt van a három birkózó. Három elválaszthatatlan jóbarát: Zsganyár József, Trapp Dezső, valamint a Fáy-gimnázium sportkörének büszkesége, Kruij Iván, aki 17 éves létele két és fél éve birkózik a Bp. Kinizsi színében és kétszer nyerte meg pehelysúlyban Budapest ifjúsági birkózóabajnokságát.

Tűnik a hulladék a pilonok mellől, sóderrel

teli csillék indulnak szinte percnként,

Persze az első óra után azért csökenkissé az iram. A fiúk meztelen hátán fénylő izzadságcseppek gyönyöröznek. A birkózók azonban nagyon büszkék. Ok az erő sportját úzik, nekik nem szabad fáradtságot mutatniok.

A munkavezető, Pruhár elvtárs elismerő mosollyal figyeli a fiatalok erőfeszítését. Mégsem állja meg azonban, hogy amikor Zsganyár Jóska egyszer, a második munkaóra közepén megáll mellette és kezefejevel leőri homlokáról az árulkodó veritékcseppeket, el ne beszélje neki a szállító munkások legutóbbi hőstettét. Tizenkilencen voltak és egy óra alatt 36 köbméter anyagot hordtak el. »De azok olyanok voltak ám« — mesélte a munkavezető —, »hogy amikor egyiküknek hat gerenda volt már a vállán, azzal sem akart elindulni. Azt mondta, hogy ilyen kis teherrel nem indul el szegyzemzemre.«

A három jóbarát összehúzott szemmel hallgatja az elbeszélést. Ettől kezdve nincs megállás. Keményen dolgoznak, míg az önkéntesen vállalt két óra letelik.

Az Autóbuszüzem órája fél nyolcat mutat. A Kinizsi fiataljai hazaindulnak. Lelkiismeretük tiszta: ígéretükhöz híven helytálltak az önként vállalt munkában.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Szerző:

Gondosabb mozgósítást a Népstadion építését segítő önkéntes munkára

Forrás:

Népszava Bp.

Budapest

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Tárgy:

496.725.85

Hely:

Idő:

1952

Személy:

Helyszám:

Budapest nyoma. NY., Közp. Városi Irod. — 196/60